

- det utvisar att innehavaren med godkänt resultat avslutat en postgymnasial utbildning om minst tre år, eftersom en förutsättning för att ett sådant bevis skall utfärdas är att innehavaren har erhållit universitetsexamen "Licenciado en Farmacia" samt har avslutat den relevanta specialistutbildningen och erhållit godkänt resultat i en examen,
 - det utvisar att innehavaren har de yrkesmässiga kvalifikationer som krävs för att utöva yrket sjukhusapotekare i Spanien.
2. Yrket sjukhusapotekare är i Spanien ett reglerat yrke i den mening som avses i direktiv 89/48/EEG.
 3. Rådets direktiv 85/433/EEG⁽²⁾ av den 16 september 1985 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis i farmaci inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten när det gäller viss farmaceutisk verksamhet är inte tillämpligt på yrket sjukhusapotekare.
 4. Konungariket Spanien var följaktligen skyldigt att införliva direktiv 89/48/EEG såvitt avser yrket sjukhusapotekare. Konungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte senast den 4 januari 1991 vidta nödvändiga åtgärder i detta syfte.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 37; svensk specialutgåva, område 16, volym 1, s. 82.

Talan väckt den 1 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-40/07)

(2007/C 82/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning

av vissa planers och programs miljöpåverkan⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2001/42/EG löpte ut den 21 juli 2004.

⁽¹⁾ EGT L 197, s. 30.

Talan väckt den 2 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-45/07)

(2007/C 82/35)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson, M. Konstantinidis och F. Hoffmeister)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förklara att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG, 71 EG och 80.2 EG genom att den 18 mars 2005 framställa ett förslag till FN:s internationella sjöfartsorganisation (IMO) om "Övervakning av att fartyg och hamnar uppfyller kraven i kapitel XI-2 i SOLAS och ISPS-koden", och

- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen har Republiken Grekland åsidosatt sina förpliktelser enligt artiklarna 10 EG, 71 EG, 80.2 EG genom att framställa ett förslag till IMO angående en fråga som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar utan att ha fått gemenskapens tillstånd till detta.

Kommissionen hävdar att gemenskapen alltsedan förordning nr 725/2004 antogs har haft exklusiv behörighet att åta sig internationella förpliktelser om sjösäkerhetsområdet. Medlemsstaterna har således inte längre någon rätt att framföra nationella ståndpunkter inför IMO i frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet, såvida inte de får tillstånd till detta från gemenskapen.

(¹) EUT L 129, s. 6.

Talan väckt den 1 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-46/07)

(2007/C 82/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Pignataro-Nolin och M. van Beek)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 141 EG genom att bibehålla bestämmelser, enligt vilka offentliganställda tjänstemän har rätt till ålderspension vid olika åldrar beroende på om det är fråga om en kvinna eller en man, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att det pensionssystem som sköts av INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) (nationellt socialförsäkringsorgan för offentliganställda tjänstemän) utgör ett diskriminerande yrkesbaserat system som strider mot artikel 141 EG, eftersom det däri föreskrivs att den allmänna pensionsåldern är 65 år för män och 60 år för kvinnor.

Överklagande ingett den 2 februari 2007 av Masdar (UK) Ltd av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 16 november 2006 i mål T-333/03, Masdar (UK) Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Masdar (UK) Ltd (ombud: A. Bentley och P. Green, barristers)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 16 november 2006 i mål T-333/03, Masdar (UK) Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission, i dess helhet,
- förplikta kommissionen att till klaganden betala
 - i) beloppet 448 947,78 euro i enlighet med klagandens yrkande i mål T-333/03, eller i andra hand, beloppet 249 314,35 euro eller något annat belopp som domstolen finner skäligt, och
 - ii) ränta på beloppet i a., och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna såväl avseende förfarandet i domstolen som avseende förfarandet i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrättens dom skall upphävas av följande grunder:

1. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att klaganden endast hade agerat i enlighet med sin avtalsenliga skyldighet gentemot Helmico, och till följd härav underkände den av klagandens grunder som avsåg obehörig vinst eller utförande av ärende för annans räkning utan uppdrag av denne (*negotiorum gestio*). Härigenom underlät förstainstansrätten att beakta att klaganden hade rätt att säga upp avtalet redan den 2 oktober 1998.
2. Oavsett huruvida klaganden agerade i enlighet med en avtalsenlig skyldighet gentemot Helmico eller ej, gjorde förstainstansrätten sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underlät att beakta i) det förhållandet att kommissionen inte var en vanlig avtalspartner, utan istället hade behörighet att kräva återbetalning i enlighet med budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (¹) och ii) det sätt på vilket kommissionen utövade denna behörighet.